„Este mai târziu decât credeți”! Nu vă lăsați copiii să devină sclavii noii ordini mondiale!

„Este mai târziu decât credeți! Grăbiți-vă deci ca să faceți lucrarea lui Dumnezeu” (Ieromonah Serafim Rose).

Când elevii se vor întoarce în clase, în această toamnă, se vor găsi izolați unul de celălalt și vor purta măști. Aceasta nu este biosecuritate – este un teatru pandemic. Oare de ce nu înţeleg oamenii că această epidemie gripală cu corona virusul ucigaş provenit din ţările îndepărtate ale lumii de la un liliac, dintr-un laborator, sau cine ştie de unde, care a lovit cu precizie de laser, omenirea aflată în plină rătăcire morală şi apostazie, urmăreste să distrugă lumea, nu prin moarte, ci prin răpirea bunului cel mai de preţ: copiii!

Suntem conştienţi că indivizi asemănători în concepţii şi decizii, se găsesc instalaţi la butoanele conducerii statelor, care urmăresc să construiască, la ordinele iniţiaţilor masoni ai mafiei globaliste, cu mici excepţii, acelaşi tip de societate umană.
Un lagăr, o colonie penitenciară de dimensiuni statale, în care poporul naiv, îndobitocit este supus prin manipulări continue, lansate cu precizie, conform unui plan bine stabilit şi dirijat de minţile întunecate ale păpuşarilor şi transmise slugilor leviatanului, unei stări permanente de teroare, frică dezumanizantă şi autoclaustrare, de acceptare a nefirescului, a apostaziei, abjurării, caracteristice regimurilor dictatoriale, totalitare, ca lucruri fireşti şi de bun-simţ.

S-a reuşit ca în cateva luni să se creeze un iad la nivelul întregului mapamond, populat de fiinţe fără chip (cu mici exceptii, printre care Danemarca, Suedia şi alte câteva), ascunse sub masca ascultării animalice, a spaimei, a fricii abominabile de moarte, care a paralizat reacţiile naturale cu care au fost înzestraţi oamenii, de la naştere, după chipul şi asemănarea Ziditorului acestei lumi.

Epidemiologul german Prof. Hendrik Streeck, Director al Institutului de Virologie şi Cercetare HIV din Bonn, este convins că înfricoşarea noastră, a lumii întregi, este gratuită. „Nimic nu ar trebui s-o amplifice la asemenea dimensiuni,” ne

spune domnia sa, demontând toată încrengătura de minciuni cu care suntem ameţiţi zilnic de peste jumătate de an, întrucât: „Noul patogen nu este atât de periculos, este chiar mai puţin periculos decât SARS-1. Ceea ce îl distinge pe SARS-Cov-2 este că se reproduce în partea superioară a gâtului şi din acest motiv este mult mai infecţios deoarece virusul sare dintr-un gât în altul, ca să zicem aşa. […] Nu există niciun risc semnificativ de a contacta boala atunci când mergeţi la cumpărături. Focarele grave au apărut după ce oamenii au stat împreună o perioadă mai lungă de timp. […] Când am luat probe de pe mânerele de la uşă, telefoane sau toalete, nu a fost posibil să cultivăm virusul.”

Cum nu pricep oamenii aflaţi sub înrâurirea duhurilor necurate ale întunericului, că ce se construieşte acum, nu este valabil o lună, două, un an, doi, ci pentru toţi anii care vor urma? Se face cunoscut prin vocea unuia dintre corifeii odioasei pandemii, că „într-un timp, nu foarte îndepărtat, toate spitalele din România vor fi spitale COVID”. Halucinant!

Tratamentul anti covid existent deja, nu se vrea a fi cunoscut, este vorba tratamentul cu Hidroxiclorochina, Zinc si Zitromax.

La această manipulare exagerată a slugilor leviatanului, la care constatăm aceeaşi lipsă de bun simţ, de respect, de empatie, aceeaşi brutalitate şi agresivitate, aceeaşi ţopârlănie, aceeaşi desconsiderare a omului, s-a făcut părtaşă şi ierarhia BOR, îngenuncheată în faţa stăpânirii lumeşti atee şi nu în faţa Celui Prea Înalt.

În mesajul său, cu ocazia deschiderii noului an şcolar, Patriarhul serghianist apostat al BOR, în acelaşi veşnic limbaj de lemn, rosteşte nişte elucubraţii halucinante, dovedind că habar n-are despre Regulamentul de protecție sanitară impus de Ministrul Educației Naționale și de Ministrul Sănătății, dovedind o dată în plus că nu îl interesează viitorul copiilor acestui neam, nu îi pasă de Ortodoxie, după ce a sfâșiat Cămașa Mântuitorului Hristos.

„Într-o lume marcată de tendințe ideologice individualiste și secularizante, care slăbesc unitatea familiei și pacea socială, este esențială cultivarea unei legături statornice și a unei cooperări rodnice între Familie, Biserică și Școală. În Familie și în Biserică, părinții trupești și duhovnicești sunt chemați să-i învețe pe copii iubirea față de Dumnezeu și de semeni, prietenia, solidaritatea, hărnicia, dărnicia și recunoștința, să îi încurajeze să descopere bucuria jocului și a cunoașterii, dar și frumusețile naturii și ale culturii românești…”

Pe oameni îi mai sperie posibilitatea ca, pe baza unor teste incerte, mai mult decât discutabile, să fie internaţi cu forţa în spitalele devenite puşcării. Un fel de lagăre din care răzbat strigătele de ajutor şi indignare ale celor obligaţi să trăiască, sau să moară, în condiţii de neimaginat în alte vremuri.

Cum să nu te gândeşti la viitorul sumbru, compromis al acestei ţări, când vezi că cele mai simple activităţi – strângerea mâinii prietenului, discuţiile sau jocurile copiilor în parc sau în recreaţii, îmbrăţişarea copilului, prima zi de şcoală, mersul la dentist, orele de sport, cântatul la ora de muzică etc – au devenit, prin lege, complicate. Ba unele chiar interzise. Care va fi sănătatea mentală, psihică a copiilor, actualii preşcolari sau elevi, obligați la atâtea interdicții şi frustrări, fără bucuria de a interacționa şi socializa cu colegii, fără bucuria jocurilor din timpul recreațiilor, de la orele de sport, sau fără a putea cânta? Este demonstrat că toate acestea provoacă sentimente de anxietate, oboseala, nesiguranță, alienare, neîncredere, instabilitate emoțională, cu consecințe grave pe termen lung.

Ei, copiii noștri, vor deveni sclavii noii ordini mondiale.

(Centrul american pentru controlul și prevenirea bolilor), a stabilit o serie de măsuri de siguranță îngrijorătoare: copiii poartă măști pe parcursul zilei; elevii sunt ținuți separați unul de altul în clasă, băncile lor înconjurate de fortificații de 6 metri de spațiu gol; săli de gimnastică dezafectate; excursiile în aer liber anulate. Rapoartele sugerează că anumite școli americane pot chiar să-și eticheteze copiii cu dispozitive de monitorizare de la distanță, pentru a ajuta la urmărirea oricui încalcă regulile și se apropie prea mult de altcineva. Se pare că orice măsură, oricât de extremă ar fi, va fi luată pentru a păstra siguranța sanitara a studenților și a personalului.

Măsurile de siguranță specifice școlilor diferă nu numai de la o națiune la alta, dar, de asemenea, în mod obișnuit, în cadrul fiecărei națiuni. În Taiwan și Coreea de Sud, printre altele, s-au pus bariere de plastic pe birourile studenților, creându-se astfel cubicule lilliputane. În Franța, unele districte au copii care poartă atât măști, cât și viziere din plastic; în timp ce alții folosesc doar măști. În Germania, măștile sunt sugerate numai pentru zonele comune. În Danemarca și Suedia, măștile pentru elevi nu sunt deloc necesare. Unele țări încurajează ca orele să fie organizate în aer liber.

O scrisoare semnată de șefii a 20 de asociații de pediatrie din țară, afirmă că

purtarea chiar și a unei simple măști – nici nu mai vorbim de viziere – „nu este nici necesară, nici de dorit, nici rezonabilă”, afirmație la care subscriu din toată inima.
Astfel de precauții în vederea prevenirii răspândirii infecției de la copii la adulți nu au niciun sens, „deoarece este foarte puțin probabil ca răspândirea pandemiei să fie influențată de copii”.

Experții din Toronto, în parteneriat cu Ministerul Educației din Ontario, nu recomandă măștile în clasă, menționând că „este dificil ca un copil să poarte o mască pe durata unei zile de școală.” De asemenea, „distanțarea fizică strictă nu este practică și ar putea provoca probleme psihice semnificative”, deoarece jocul și socializarea sunt esențiale pentru dezvoltarea copilului.

Iată cum arată şcoala ideală în vreme de pandemie în viziunea celor care au decis viitorul educațional al acestei tinere generații în România: copii cu măşti chirurgicale, cuminţi, cu mâinile la spate, câte unul în fiecare bancă, despărţiţi de panouri mari, transparente, din ”pepsiglas”. Atenţi, gata să răspundă, pregătiţi să meargă la tablă doar pe culoarul roşu şi să revină în bancă doar pe culoarul verde. Fără să tuşească, fără să strănute. Profesori care se străduie să se facă înţeleşi vorbind prin masca de protecţie. Pauze de numai cinci minute, cu copiii ţintuiţi în bănci.

Apoi pauza mare cu procedură strictă, exact ca la restaurant: masca jos, ne dezinfectăm, apoi mâncăm. Pe urmă schimbăm masca şi iarăşi ne dezinfectăm. Nu râdem, nu gesticulăm, nu vorbim neîntrebaţi. Nu acceptăm suc, prăjituri sau bomboane de la sărbătoritul zilei. Dacă vrem la baie, ne ţinem bine până la următoarea pauză. Iar dacă nu putem, chemăm doctorul şcolii echipat în combinezon anti-Covid. El ne va conduce, în deplină siguranţă, până la toaletă.

La toate acestea, MEC intenționează înjumătățirea orelor de fizică, chimie, biologie, istorie, geografie, limbi moderne, eliminarea limbii latine și a dirigenției („dezvoltare personală”), iar religia, educația plastică și muzicală rămân cu statut incert de discipline tolerate, care în final vor desăvârși măcelărirea oricărui standard de calitate în educație.

Vor apare noile generații de tineri ignoranți, incompetenți și complexați, cu capacități reduse de relaționare umană normală, ușor de manipulat, pentru a deveni sclavi exemplari ai noii ordini mondiale.

Ce ne rămâne de făcut?

„Să ne aducem ca roade pe noi înșine, zidirea cea mai de preț și cea mai firească a lui Dumnezeu, să redăm chipului „chipul”, să ne cunoaștem valoarea, să ne cinstim prototipul, să înțelegem puterea tainei și din ce pricină a murit Hristos. Să ne facem asemenea lui Hristos, pentru că și Hristos S-a făcut asemenea nouă, să ne facem pentru Acesta dumnezei, deoarece și Acela S-a făcut pentru noi om; a primit ceea ce era de nimic, ca să ne dea lucrul cel mai bun, a sărăcit ca noi să ne îmbogățim cu sărăcia Lui, a luat chip de rob, ca să ne desfătăm de libertate, ca să ne înălțăm. A răbdat ispite, ca noi să biruim, a răbdat necinste, ca noi să ne înălțăm, a murit ca să ne mântuiască, S-a înălțat din mormânt, ca să ne tragă spre Sine, pentru că păcatul a făcut din noi stârvuri.”[1]

[1] Sfântul Grigorie Teologul, *Predici ale Sfinților Părinți la duminicile de peste an*, Ed. Egumenița, 2009